

Tarina Patruunasta Wilhelm von Nottbeck 1816-1890

Wilhelm Nottbeckin isä osti vuonna 1835 yhdessä G. A. Rauchin kanssa James Finlaysonin puuvillakehräämön Tampereelta. Finlayson ei jäänyt yritykseen osakkaaksi, mutta koska tehtaan tuotteilla oli hyvä maine, uusi yritys sai nimekseen Finlayson & Co.

Myöhemmin kehräämö laajennettiin tehtaaksi ja Karl Nottbeck lähetti poikansa Wilhelmin opiskelemaan tehtaan johtoa. Aluksi Wilhelm Nottbeck toimi tehtaassa paikallisena johtajana, sittemmin koko tehtaan johtajana.

Kaiken kaikkiaan Wilhelm Nottbeck toimi tehtailijana noin 55 vuotta ja Tampereella häntä kutsuttiin Finlaysonin patruunaksi.

Nottbeckin tehtaalla oli oma höyrylaiva, Dagmar. Sillä tehtiin huvimatkoja; joka kesä laivan perään kiinnitettiin monta halkolojia ja kaikki tehtaalaiset saivat mennä niihin. Sitten lähdettiin jonnekin, missä noustiin maihin ja vietettiin hauska päivä. Tehdas tarjosi kaikille ainakin pullakahvit.

Wilhelm aateloitiin nimellä von Nottbeck, kun Aleksanteri II astui valtaistuimelle. Nottbeckin vaimo oli aatelinen jo omaa sukuaan; hän oli baltiansaksalainen kreivitär. Aviopari asui entisessä viinapolttimossa, josta kehkeytyi oikea palatsi. Ympäristöön raivattiin puisto ja siihen kuului myös kasvihuone, jossa viljeltiin mm. ananaksia.

Wilhelm von Nottbeck puhui venäjää, saksaa, ranskaa ja englantia ja Suomeen muuttaessaan opiskeli myös suomen kielen. Tehtaan patruunalle moinen kielitaito oli tietenkin vain eduksi. Lisäksi Nottbeckin vaimo, Marien Elise, puhui sujuvasti ainoastaan ranskaa ja saksaa.

Nottbeck oli mukana perustamassa Tampereen ensimmäistä vesijohtoa ja suomalaista lyseota

Wilhelm von Nottbeckin kuoltua hänen kuuden poikansa tai muiden osakkaiden joukosta ei löytynyt ketään, joka olisi voinut ottaa hänen paikkansa. Isännöitsijän virka annettiin ulkopuolisiin käsiin ja yhtiö toimi sellaisena 17 vuotta.

Finlaysonin työntekijöitä

Finlayson

Finlaysonin tehtaat

Von Nottbeckin puutarha

Wilhelm von Nottbeck 1816-1890

Finlaysonin työntekijöitä

Finlayson

Finlaysonin tehtaat

Von Nottbeckin puutarha

Wilhelm von Nottbeck 1816-1890

Wilhelm Nottbeckin isä osti vuonna 1835 yhdessä G. A. Rauchin kanssa James Finlaysonin puuvillakehräämön Tampereelta. Finlayson ei jäänyt yritykseen osakkaaksi, mutta koska tehtaan tuotteilla oli hyvä maine, uusi yritys sai nimekseen Finlayson & Co.

Myöhemmin kehräämö laajennettiin tehtaaksi ja Karl Nottbeck lähetti poikansa Wilhelm opiskelemaan tehtaan johtoa. Aluksi Wilhelm Nottbeck toimi tehtaassa paikallisena johtajana, sittemmin koko tehtaan johtajana.

Kaiken kaikkiaan Wilhelm Nottbeck toimi tehtailijana noin 55 vuotta ja Tampereella häntä kutsuttiin Finlaysonin patruuniksi.

Nottbeckin tehtaalla oli oma höyrylaiva, Dagmar. Sillä tehtiin huvimatkoja; joka kesä laivan perään kiinnitettiin monta halkolotjaa ja kaikki tehtaalaiset saivat mennä niihin. Sitten lähdettiin jonnekin, missä noustiin maihin ja vietettiin hauska päivä. Tehdas tarjosi kaikille ainakin pullakahvit.

Wilhelm aateloitiin nimellä von Nottbeck, kun Aleksanteri II astui valtaistuimelle. Nottbeckin vaimo oli aatelineen jo omaa sukuaan; hän oli baltiansaksalainen kreivitär. Aviopari asui entisessä viinapolttimossa, josta kehkeytyi oikea palatsi. Ympäristöön raivattiin puisto ja siihen kuului myös kasvihuone, jossa viljeltiin mm. ananaksia.

Wilhelm von Nottbeck puhui venäjää, saksaa, ranskaa ja englantia ja Suomeen muuttaessaan opiskeli myös suomen kielen. Tehtaan patruunalle moinen kielitaito oli tietenkin vain eduksi. Lisäksi Nottbeckin vaimo, Marien Elise, puhui sujuvasti ainoastaan ranskaa ja saksaa.

Nottbeck oli mukana perustamassa Tampereen ensimmäistä vesijohtoa ja suomalaista lyseota

Wilhelm von Nottbeckin kuoltua hänen kuuden poikansa tai muiden osakkaiden joukosta ei löytynyt ketään, joka olisi voinut ottaa hänen paikkansa. Isännöitsijän virka annettiin ulkopuolisiin käsiin ja yhtiö toimi sellaisena 17 vuotta.

PATRUUNANTALO

STOCKFORS